

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr.103

Decembrie 2007

Compania de navigație a Republicii islamice Iran c. Turciei - 40998/98

Hotărârea din 13.12.2007 [Secția III]

Articolul 34

Statutul de victimă Funcționarea unei societăți publice independente din punct de vedere juridic și financiar: *calitatea de victimă recunoscută* **Articolul 1 din Protocolul nr. 1**

Articolul 1 al. din Protocolul nr. 1

Reglementarea utilizării bunurilor

Confiscarea arbitrară, pentru mai mult de un an, a unei nave și a încărcăturii acesteia, sub acuzația de trafic de arme: *violare*

În fapt: În octombrie 1991, autoritățile turcești au confiscat o navă cipriotă ce fusese închiriată de compania reclamantă și a cărei încărcătură de arme era bănuită a fi destinată unor scopuri de contrabandă. Împotriva mai multor membri ai echipajului a fost intentată o procedură penală. În decembrie 1991, în urma unei anchete, Ministerul turc al Afacerilor Externe a confirmat faptul că încărcătura transportată cu nava respectivă aparținea Iranului și confiscarea acesteia nu putea fi justificată prin pretinsa "stare de război" dintre Turcia și Cipru. Instanțele turce au achitat echipajul în cele din urmă, iar în decembrie 1992 au restituit nava. Compania reclamantă a introdus ulterior, dar fără succes, o acțiune civilă pentru repararea prejudiciului ce a rezultat din sechestrarea navei.

În drept: Articolul 34 - Guvernul turc a susținut că reclamantul nu avea calitate procesuală activă înaintea Curții, în măsura în care, fiind vorba de o companie de stat, aceasta nu putea fi, prin urmare, distinsă de Guvernul Republicii Islamice Iran. Cu toate acestea, Curtea consideră că întrucât compania reclamantă a fost, în esență, guvernată de legea societăților comerciale și că era, din punct de vedere juridic și financiar, independentă de stat, nu se putea afirma că cererea fusese efectiv introdusă de către Statul iranian.

Articolul 1 din Protocolul nr. 1 - Sechestrarea navei trebuie analizată ca un control asupra utilizării bunurilor, în sensul celui de-al doilea paragraf al Articolului 1 din

Protocolul nr. 1. Părțile sunt de acord că ingerința a avut un temei juridic, dar nu sunt de acord cu privire la domeniul de aplicare și la sensul legislației aplicabile. Deși autoritățile turcești au fost informate după numai două luni de la sechestrarea navei de faptul că marfa nu era destinată contrabandei și că nu reprezenta o amenințare la adresa securității Turciei, situația a continuat totuși încă un an. Curtea consideră că nava ar fi trebuit să fie eliberată nu mai târziu de martie 1992, atunci când instanța de judecată pronunțase decizia sa în acest sens. Reținerea navei după data acestei decizii a fost arbitrară, deoarece nu exista niciun temei pentru suspiciunea de contrabandă cu arme și nici vreo autorizație de a confisca nava ca urmare a unei stări de război ce ar fi existat între Turcia și Cipru. Mai mult decât atât, având în vedere refuzul instanțelor turcești de a admite cererea de reparație formulată de compania reclamantă, încălcarea drepturilor de proprietate este disproporționată.

Concluzie: violare (unanimitate).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de Grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea. Click aici pentru a accesa
[Notele de informare privind jurisprudența](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodusă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.